

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/47/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417216064
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4417216064.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, v zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Bratislava, Martinčekova 13, IČO: 50 361 368, proti žalovanému: K. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., prechodne bytom L. pre seniorov V. S., n. o., so sídlom S. XXX, o zaplatenie 1.000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 22. októbra 2018 č. k. 4Csp/183/2017-144, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 25.10.2017 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1000 eur, úrokov vo výške 190,68 eur, úrokov vo výške 809,74 eur, úrokov zo zostatku nesplatennej istiny, t. j. zo sumy 1000 eur, vo výške 25,50 % p. a. od 08.06.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,25 % p. a. z nezaplatennej istiny vo výške 1000 eur od 08.06.2017 do zaplatenia, poplatkov vo výške 47,14 eur a nahradenia trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s. so žalovaným uzavrela úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.12.2013. Žalovanému bola poskytnutá suma 1000 eur, pričom mal splácať predmetný úver v 72. mesačných splátkach vo výške 30,62 eur vždy k 20. dňu v mesiaci. Aktuálna výška úrokovej sadzby v dobe uzavretia zmluvy bola 25,50 % p. a., výška RPMN 28,70 %. V prípade omeškania so splátkou úveru bolo v čl. 6 bod 6.3 uvedené, že veriteľ je oprávnený úročiť nezaplatené dlžné splátky úveru zmluvnou úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v oznámení o úrokových sadzbách, a to až do času úplného splatenia omeškaných splátok, pričom číselne v zmluve dohodnutý úrok z omeškania stanovený nebol. Žalovaný bol vyzvaný listom zo dňa 13.10.2014 na zaplatenie celej dlžnej sumy, nakoľko žalobca žalovanému oznámil, že rozhodol o predčasnej splatnosti úveru k 13.10.2014, pričom dlžná čiastka činila 1237,82 eur. Dlžná suma pozostávala z istiny vo výške 1000 eur, úrokov 190,68 eur, poplatkov za upomienky vo výške 39,28 eur a poistného v sume 7,86 eur. Žalovaný po zosplatení úveru nezaplatil žiadnu úhradu.

3. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.06.2017 postúpil právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s., na žalobcu pohľadávku voči žalovanému v plnom rozsahu.

4. Žalobca podaním zo dňa 11.09.2018 na výzvu súdu upresnil svoje podanie v tom zmysle, že žalovaný z celkového poskytnutého úveru pred zosplatením úveru zaplatil čiastku 30,62 eur, z ktorej sumy 2,62 eur bola započítaná na poplatky, 28 eur na zmluvné úroky a úroky z omeškania. Čo sa týka uplatneného

úroku vo výške 809,61 eur, tak tento úrok bol vyčíslený do 31.05.2017, teda do dátumu zosplatenia, poplatky vo výške 47,14 eur pozostávajú z poplatkov za poistné ako aj z poplatkov za dve upomienky, za prvú vo výške 9,96 eur z 08.04.2014 a za druhú vo výške 24,90 eur zo 06.05.2014, poplatku za upozornenie z 25.09.2014 vo výške 1,10 eur a poplatku za výzvu na splatenie úveru z 13.10.2014 vo výške 3,32 eur. Zároveň žalobca požiadal o zmenu petitu žaloby v časti uplatneného úroku z nesplatenej istiny vo výške 25,5 % p. a. zo sumy 1000 eur od 01.06.2017 do zaplattenia a úroku z omeškania z nesplatennej istiny vo výške 5,25 % p. a. zo sumy 1000 eur od 01.06.2017 do zaplattenia. Súd uznesením z 25.09.2018 pripustil zmenu petitu žaloby v časti splatnosti uplatnených úrokov.

5. Žalovaný na pojednávaní dňa 24.09.2018 uviedol, že so žalobou nesúhlasí, lebo bola podaná oneskorene. Nemal žiadny P. O. BOX a žiadne peniaze si nezobral v čase uzavretia úverovej zmluvy. Je dôchodca a poberá dôchodok.

6. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania zistil, že právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s. so žalovaným uzavrela úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.12.2013. Žalovanému bola poskytnutá suma 1000 eur, pričom mal splácať predmetný úver v 72. mesačných splátkach vo výške 30,62 eur vždy k 20. dňu v mesiaci. Aktuálna výška úrokovej sadzby v dobe uzavretia zmluvy bola 25,50 % p. a., výška RPMN 28,70 %. V prípade omeškania so splátkou úveru bolo v čl. 6 bod 6.3 uvedené, že veriteľ je oprávnený úročiť nezaplattené dlžné splátky úveru zmluvnou úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v oznámení o úrokových sadzbách, a to až do času úplného splatenia omeškaných splátok, pričom číselne v zmluve dohodnutý úrok z omeškania stanovený nebol. Žalovaný bol vyzvaný listom zo dňa 13.10.2014 na zaplattenie celej dlžnej sumy, nakoľko žalobca žalovanému oznámil, že rozhodol o predčasnej splatnosti úveru k 13.10.2014, pričom dlžná čiastka činila 1237,82 eur. Dlžná suma pozostávala z istiny vo výške 1000 eur, úrokov 190,68 eur, poplatkov za upomienky vo výške 39,28 eur a poistného v sume 7,86 eur. Žalovaný po zosplattení úveru nezaplattenil žiadnu úhradu.

7. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 1, § 2, § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného k 10.12.2013, § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka.

8. Uviedol, že dospel k záveru, že aj keď bola žaloba podaná dôvodne, nebolo možné jej vyhovieť, nakoľko žalobca si svoj nárok zo zmluvy o úvere z roku 2013 uplatnil až v roku 2017, t. j. po márnom uplynutí všeobecnej premlčacej doby podľa všeobecných ustanovení občianskeho zákonníka. Žalovaný podľa úverovej zmluvy mal splácať poskytnutý úver počnúc od 20.01.2014, keďže žalovaný tento úver nesplácal, vyzval ho právny predchodca žalobcu na úhradu dlžnej splátky, a keď nebola táto splátka uhradená k 13.10.2014, vyhlásila Poštová banka, a.s., predčasnú splatnosť úveru, t. j. od 14.10.2014 začala plynúť žalovanému premlčacia doba a uplynula mu k 14.10.2017. Keďže žalobca podal žalobu až 25.10.2017, táto žaloba bola podaná až po márnom uplynutí premlčacej doby. Vzhľadom na to, že bola vznesená námietka premlčania zo strany žalovaného, ktorú súd posúdil ako dôvodnú, nebolo možné takéto premlčané právo žalobcovi priznať, pretože žalobca si toto právo neuplatnil riadne a včas podaním na súde, uplatnil si ho až po márnom uplynutí premlčacej doby, teda súd z tohto dôvodu, keďže nemohol premlčané právo priznať, žalobu v plnom rozsahu zamietol a z dôvodu hospodárnosti už vo veci nevykonával žiadne ďalšie dokazovanie.

9. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že v konaní plne úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože si žalovaný žiadne trovy konania neuplatňoval a zo spisu nevyplývajú ďalšie trovy konania.

10. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalobca, žiadal rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo zmeniť a žalobe vyhovieť. Odvolanie zdôvodnil podľa ustanovenia § 365 odsek 1 písmeno a) CSP tým, že neboli splnené procesné podmienky; podľa ustanovenia § 365 odsek 1 písmeno b) CSP tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; podľa ustanovenia § 365 odsek 1 písmeno d) CSP tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; podľa ustanovenia § 365 odsek 1 písmeno e) CSP tým, že súd prvej inštancie nevykonaval navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; podľa ustanovenia § 365 odsek 1 písmeno f) CSP tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; podľa ustanovenia § 365 odsek 1 písmeno g) CSP tým, že zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky

procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; podľa ustanovenia § 365 odsek 1 písmeno h) CSP tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že súdom stanovená premlčacia lehota neuplynula dňa 14.10.2017, ale až dňa 27.10.2017. Predčasná splatnosť úveru síce nastala dňa 13.10.2014, avšak, žalovaný si predmetnú výzvu na splatenie dlžnej istiny s príslušenstvom prevzal až dňa 16.10.2014. V samotnej výzve na splatenie dlžnej istiny s príslušenstvom je žalovanému daná paričná lehota na plnenie, a do 10 kalendárnych dní odo dňa doručenia uvedenej výzvy. Lehota na plnenie zo strany žalovaného uplynula dňa 26.10.2014. Z uvedeného vyplýva, že žalobca mohol prvýkrát uplatniť svoje právo na súde až dňa 27.10.2014 a nie dňa 14.10.2014 ako to ustálil súd prvej inštancie, a teda všeobecná 3-ročná premlčacia doba uplynula dňom 27.10.2017. Ďalej uviedol, že z charakteru zmluvy o spotrebnom úvere vyplýva, že ide o zmluvu uzavretú síce ako spotrebiteľskú, avšak netreba opomínať, že jej základným charakterom je charakter absolútneho obchodného záväzkového vzťahu podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka. Vo vzťahu k zmluve o spotrebnom úvere, prirodzene platí aj zákonná úprava ochrany spotrebiteľských úverov zákonom č. 258/2001 Z.-z., tento zákon však nie je možné vykladať tak, že akýkoľvek úver uzavretý medzi dodávateľom a spotrebiteľom je výlučne úverom uzavretým podľa tohto zákona s vylúčením možnosti aplikácie Obchodného zákonníka. Z § 2 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Z takéhoto znenia zákona nemožno potom vyvodzovať, že úprava spotrebiteľských úverov osobitným predpisom nahrádza všeobecnú právnu úpravu úveru v Obchodnom zákonníku. Podľa právneho názoru žalobcu je predmetné rozhodnutie vo svojom odôvodnení nepreskúmateľné. Základom odôvodnenia súdneho rozhodnutia sú tie tvrdenia, ktorými súd podopiera svoj záver. Požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia súdu sú požiadavky na argumentáciu v odôvodnení, pričom ide o také pravidlá argumentácie, ktoré musia byť dodržané v každom súdnom rozhodnutí. Nedostatočným odôvodnením súdneho rozhodnutia porušil súd práva žalobcu vychádzajúce z čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ďalej žalobca uviedol, že súdy sú povinné skúmať konkrétne okolnosti uzatvorenia zmluvy, aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nie je možné chápať ako obranu jeho ľahkomyselnosti a nezodpovednosti. Žalobca uzavrel zmluvu dobrovoľne, bez pripomienok a nátlaku. Poukázal aj na odlišné stanovisko sudcu a zároveň podpredsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky, JUDr. Milana Lalička: „Považujem za nevyhnutné najskôr konštatovať, že všeobecné súdy vrátane ústavného súdu ochranu spotrebiteľov pustili už tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavrú akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek, čo sa prieči zdravému rozumu (v zmysle „ten chudák ani nevie, čo podpísal“, ale „peniaze mohol zobrať“), a to sa už dotýka samej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti.“

11. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keďže nevzhladol dôvod na nariadenie pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov, čím došlo k nesprávnemu procesnému postupu, ktorým bolo znemožnené stranám, aby uskutočňovali im patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasledujúcich Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Judikatúra nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Aj rozhodnutie formou uznesenia (ak nejde o rozhodnutie, ktorým sa celkom vyhovuje návrhu, ktorému nikto neodporoval alebo o uznesenie, ktoré sa týka vedenia konania) musí obsahovať odôvodnenie, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen

poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky.

13. Zákom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nie len formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t.j. musí byť preskúmateľné. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného odvolania.

14. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce určil správne, avšak nesprávne ju interpretoval, alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

15. Odvolací súd v prvom rade poukazuje na to, že súd prvej inštancie sa nezaoberal aktívnou legitímáciou žalobcu, teda posúdením platnosti postúpenia pohľadávky Poštovou bankou na žalobcu s ohľadom na podmienky stanovené ustanovením § 9 ods. 8 zákona o bankách. Odôvodnenie napadnutého rozsudku nie je dostatočne presvedčivé a zrozumiteľné z hľadiska skutkových okolností týkajúcich sa dátumu poslednej uhradenej splátky úveru žalovaným, dátumu splatnosti splátky, ktorú už neuhradil a dátumu zosplatnenia úveru. Súd prvej inštancie sa nevyporiadal ani s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka ohľadne zosplatnenia dlhu.

16. Pokiaľ ide o námietku premlčania súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu. Ustanovenie § 103 OZ rešpektuje zásadu zmluvnej voľnosti občianskoprávných vzťahov, ktorá umožňuje, aby sa zmluvné strany dohodli aj na splnení dlhu plnením v splátkach. Zákon stanovuje, kedy v prípade dohody o plnení v splátkach začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok a to tak, že jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne (premlčacia doba jednotlivých splátok začína plynúť odo dňa zročnosti jednotlivej splátky). Ustanovenie § 103 OZ, výslovne odkazuje na ustanovenie § 565 OZ, podľa ktorého splatnosť celého dlhu nenastáva automaticky zo zákona (nezaplatením splátky, po vykonanej poslednej úhrade), ale veriteľ pri splnení zákonom stanovených predpokladov môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky naraz a to iba vtedy, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo veriteľa je pritom časovo ohraničené, keďže veriteľ ho môže využiť iba do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Nevyužitím tohto práva veriteľa alebo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie ďalšej splátky, resp. do jej účinného splnenia, nedochádza k splatnosti celého dlhu, ale platí naďalej pôvodné dojednanie o splátkach (tým nie sú dotknuté dôsledky omeškania s tou ktorou splátkou). Toto právo však veriteľ opäť získa, ak sa dlžník dostane do omeškania nezaplatením ďalšej splátky.

17. Pri posudzovaní nároku žalobcu bolo povinnosťou súdu prvej inštancie zaoberať sa tým, či boli splnené kumulatívne zákonné predpoklady na uplatnenie tohto práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 OZ (omeškanie dlžníka so splátkou tri mesiace, upozornenie na uplatnenie práva podľa § 565 OZ) a ďalej či existovala dohoda o možnosti tzv. zosplatnenia úveru (§ 565 OZ). Uvedené zistenia majú podstatný význam z hľadiska posúdenia námietky premlčania nároku žalobcu vznesenej žalovaným. V predmetnom spore v zmluve bolo dohodnuté plnenie v splátkach, čo znamená, že dlh mal zanikať postupne. Preto ak nebolo v zmluve dohodnuté, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (strata výhody splátok), je potrebné posudzovať zánik záväzku v dôsledku premlčania pri každej splátke jednotlivo. Rovnaký právny názor zastal vo svojom rozhodnutí aj Krajský súd v Trenčíne, sp. zn. 6Co/451/2016, Krajský súd v Trnave, sp. zn. 23Co/96/2017, a súčasne aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 4 Cdo 75/2007, v ktorom uviedol, že vychádzajúc z ustanovenia § 565 OZ, ak dlžník plní dlh v splátkach, nezaplatenie jednej (alebo viacerých) splátky v čase jej splatnosti nespôsobuje bez všetkého splatnosť celého dlhu. Splatnosť celého dlhu (zvyšku pohľadávky) z dôvodu nezaplatenia niektorej splátky včas môže založiť jedine dohoda účastníkov záväzkového vzťahu alebo rozhodnutie súdu. Súčasťou podmienok splatnosti jednotlivých splátok môže byť aj určenie, že pre

nesplnenie niektorej splátky je veriteľ oprávnený požadovať celý zvyšok pohľadávky naraz. Splatnosť celej pohľadávky (strata výhody splátok) nenastáva priamo zo zákona, ale závisí od veriteľa, či toto právo uplatní a vyzve dlžníka na zaplatenie celého zvyšku pohľadávky. Právo veriteľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky je časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Existencia takejto dohody o strate výhody splátok je teda zákonom ustanovenou podmienkou pre vznik oprávnenia veriteľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie jednotlivých splátok.

18. Súd prvej inštancie v predmetnom spore neposudzoval premlčanie nároku podľa uvedeného, teda skúmaním či medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným existovala dohoda o strate výhody splátok a ďalej v prípade kladného zistenia, či pri uplatnení práva veriteľa podľa § 565 OZ bol dodržaný postup podľa § 53 ods. 9 OZ. Pokiaľ medzi žalobcom a žalovaným existovala dohoda o strate výhody splátok a pri zosplatnení úveru podľa § 565 OZ bol dodržaný postup podľa § 53 ods. 9 OZ, v takomto prípade bude potrebné posudzovať začiatok plynutia premlčacej doby pri jednotlivých splátkach do zosplatnenia, a premlčanie zvyšného dlhu od splatnosti splátky, v dôsledku ktorej žalobca uplatnil právo podľa § 565 OZ. V prípade tzv. zosplatnenia dlhu len pre v budúcnosti splatnej splátky premlčacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 OZ. Premlčacia doba práva na zaplatenie zosplatneného dlhu sa teda začína skôr ako dôjde k zosplatneniu dlhu. Začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený. V prípade ak súd nebude mať za preukázané uzatvorenie dohody o strate výhody splátok, resp. vzhľadom, že postup právneho predchodcu žalobcu nebol v súlade s § 53 ods. 9 OZ, bude potrebné posudzovať premlčanie pri každej jednotlivých splátke.

19. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd dodáva, že povinnosťou súdu prvej inštancie bude zaoberať sa vecou v naznačenom smere, t.j. posúdi platnosť postúpenia pohľadávky, platnosť zosplatnenia dlhu a následné počiatok a plynutie premlčacej doby. Svoje nové rozhodnutie zdôvodní v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Zároveň rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).